

Dr hab. Maria Głowacka
(1950—1999)
Adiunkt Zakładu Mikrobiologii Ogólnej
Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej

Wszyscy jesteśmy głęboko wstrząśnięci przedwczesną śmiercią Dr hab. Marii Głowackiej - naszej kochanej Koleżanki, wiernego Przyjaciela, prawego Człowieka i oddanego Nauczyciela akademickiego. Była osobą powszechnie lubianą, zawsze uśmiechniętą, otwartą na problemy innych, chętną do pomocy wszystkim potrzebującym. Trudno pogodzić się z tym, że ciężka choroba zwyciężyła Jej bezgraniczny optymizm, chęć życia i powrotu do pracy - w co do końca tak bardzo wierzyła.

Pracę naukową dr hab. M. Głowacka rozpoczęła w Zakładzie Mikrobiologii Ogólnej w 1972 r., jeszcze jako wyróżniająca się studentka Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu M. Curie-Skłodowskiej w Lublinie, kierunku biologii, specjalizacji mikrobiologicznej. Przez 25-letni okres pracy naukowej zajmowała się genetyką i fizjologią bakterii.

Pierwszy okres Jej pracy badawczej prowadzonej pod kierunkiem Prof. dr Z. Lorkiewicza, poświęcony był zmianom antygenów somatycznych bakterii *Salmonella typhimurium*, w wyniku mutacji plazmidowych. Były to oryginalne odkrycia naukowe, które opublikowała w czasopiśmie o randze światowej - *European Journal of Biochemistry*, *Archives of Microbiology* i innych. Badania te były też przedmiotem Jej rozprawy doktorskiej obronionej w 1980 roku, za którą otrzymała nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

W dalszym okresie działalności naukowej dr hab. M. Głowacka pracowała nad uzyskaniem szczepów *Rhizobium* o podwyższonej efektywności wiązania azotu atmosferycznego oraz zależnością między mutacjami lipopolisacharydu a zdolnością do efektywnej symbiozy

Rhizobium z roślinami motylkowatymi. Wyniki tych badań, opublikowane w wysoko notowanych czasopismach zagranicznych, stały się podstawą Jej pracy habilitacyjnej. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskała w 1993 roku.

Dr hab. Maria Głowacka była bardzo zaangażowanym i kompetentym dydaktykiem. Wykładała mikrobiologię i genetykę, prowadziła różnorodne ćwiczenia i seminaria dla studentów mikrobiologii i biotechnologii, kierowała licznymi pracami magisterskimi, a także była współautorem podręcznika do ćwiczeń z genetyki bakterii.

Przez wiele lat prowadziła Studenckie Koło Naukowe Mikrobiologów, sprawowała opiekę nad obozami naukowymi, a także nad praktykami studenckimi, za co wielokrotnie była nagradzana przez Rektora UMCS.

W ostatnich latach przewodniczyła Lubelskiemu Oddziałowi Polskiego Towarzystwa Mikrobiologów, funkcję tę pełniła do końca.

Poza pracą naukową i dydaktyczną w życiu Jej ważne miejsce zajęła także ofiarna praca społeczna, szczególnie aktywna w najtrudniejszym okresie stanu wojennego. Od 1 lutego 1981 roku pracowała w Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” UMCS. Jako członek Związku pomagała rodzinom osób internowanych. To właśnie dzięki takim osobom jak Marysia, dzieci mogły latem wyjechać na „Wakacje z Bogiem”. Przeplącała to licznymi przesłuchaniami i aresztowaniem. Nikt poza ścisłym gronem współpracowników i przyjaciół, do końca nie znał tej karty Jej życia. Nie oczekiwała nigdy podziękowań ani pochwał, skromna i serdeczna, zawsze gotowa do poświęceń. Przykład Jej cichej ofiarności i dobroci, pozostanie dla nas wszystkich wzorem do naśladowania.

Trudno słowami wyrazić żal i smutek, że Marysia tak przedwcześnie odeszła od nas na zawsze. Pozostanie w naszych sercach i pamięci jako bezmiernie uczciwy Człowiek i drogi Przyjaciel.

*Koleżanki i koledzy
z Zakładu Mikrobiologii Ogólnej UMCS*